

Ἀνδρέας Ἐμπειρῖκος

Μέ τήν εὐκαιρία τῆς ἔκδοσης αὐτοῦ τοῦ ἀφιερώματος τῆς *Οὐτοπίας*, θά ἤθελα νά εὐχαριστήσω ὅσους συνεργάστηκαν μαζί μας νά γίνει μεγάλη ἐπιτυχία τό ἔτος Ἐμπειρῖκου, μέ ἓνα μεγάλο ἀριθμό ἀφιερωμάτων σέ περιοδικά, ὅπου συνεργάστηκαν οἱ πῖο διαφορετικοί συγγραφεῖς, κριτικοί, φιλόλογοι. Γιά ἓνα πρόσωπο, πού μόνο πρὶν ἀπό λίγες δεκαετίες ἦταν ἀμφισβητούμενο καί παραμερισμένο στό περιθώριο: Σήμερα τό τολμηρό ἐρωτικό του ἔργο, τό «μυθιστόρημα» *Ὁ Μέγας Ἀνατολικός*, μιά παρωδία τοῦ Ἰουλίου Βέρν ἢ μάλλον μιά σεξουαλική παραλλαγή του, σέ μιά ἐποχή ξέφρενου ἐρωτισμοῦ, στά medias καί στό διαδίκτυο – τό ἔργο αὐτό ἀναγνωρίζεται ὡς τό πρῶτο «ἐρωτογράφημα» στά ἑλληνικά γράμματα καί ἀπέκτησε πιά μιά θρυλική φήμη, ἀκόμα καί σ' αὐτούς πού δέν τό ἐγκρίνουν. Δίπλα σ' αὐτό, τό ποιητικό του ἔργο φαντάζει μέ τό φῶς τῆς λαμπρῆς γλώσσας πού τό ἔφερε στήν κορυφή τοῦ νέου ἑλληνικοῦ ποιητικοῦ μοντερνισμοῦ καί τῆς πρωτοπορίας, ἀκόμα μιά παραμελημένη πτυχή τῆς γραφῆς μας. Ὑπολείπεται ἀκόμα πολλά πράγματα γιά μιά συστηματική κι ὁργανωμένη προβολή τῆς ἑλληνικῆς λογοτεχνίας στήν πῖο τολμηρή τῆς ἔκφραση. Εἶναι τό ἔργο πού ἔχουμε μπροστά –τήν κατάκτηση ἑνός διεθνοῦς κοινοῦ, πού ἔχω ἀναλάβει ἐν μέρει– ἀπό πολλά χρόνια τώρα. Θά συνεχίσω στό μέτρο τοῦ δυνατοῦ, μέ τήν βοήθεια ὅλων τῶν νέων μελετητῶν πού ἀναφαίνονται πιά σήμερα ἀπ' ὅλες τίς πλευρές. Διαψεύδοντας τήν στενόμεναλη στάση ἑνός ὀρισμένου ἐπαρχιακοῦ κατεστημένου στήν χώρα μας. Ὁ Ἀνδρέας Ἐμπειρῖκος ἀνοίξε ἓνα δρόμο καί θά ἀκολουθήσουν πολλοί ἄλλοι, ὁ καθένας μέ τόν τρόπο του.

Τώρα, τό τεῦχος αὐτό τῆς *Οὐτοπίας* προσθέτει νέο ὕλικό στόν ἀναμνηστικό ἑορτασμό τοῦ ἔτους Ἐμπειρῖκου: μέ τήν ἀλληλογραφία μέ τόν Ἀνδρέα συμπληρώνεται ἐκείνη πού δημοσιεύτηκε στόν τόμο *Μοντερνισμός, «Πάλι» καί Πρωτοπορία*. Ἀφορᾷ μίαν προηγούμενη ἀνταλλαγή ἐπιστολῶν πού σχετίζονται μέ τίς προσπάθειές μου νά φέρω πῖο κοντά τόν Ἐμπειρῖκο καί τόν Ἑλύτη μέ τόν André Breton. Καί νά ἐξασφαλίσω τήν δημοσίευση ἔργων τους: ἓνα κείμενο τοῦ Ἑλύτη καί κάποιο κεφάλαιο του *Μεγάλου Ἀνατολικοῦ* καί ἔκδοση ὁλόκληρου τοῦ ἔργου ἐνδεχομένως ἀπό τόν ἐκδότη Jean-Jacques Pauvert. Ὅλα αὐτά, ἐκτός ἀπό τό πλησίασμα μέ τόν Breton, δέν πραγματοποιήθηκαν κι ἀκόμα μιά γαλλική ἐκδοχή κεφαλαίων τοῦ *Μεγάλου Ἀνατολικοῦ* ἀπό τόν Jacques Lacartiere ἔχει μείνει ἐκτοτε ἄγνωστη. Αὐτά γιά τή λήξη τοῦ ἔτους Ἐμπειρῖκου, μέ τήν νέα σημαντική αὐτή προσθήκη, μέ ἐξαιρετικά ἄρθρα στόν ἑορτασμό τοῦ περιοδικοῦ *Οὐτοπία*.